

PDF
Complete

*Your complimentary
use period has ended.
Thank you for using
PDF Complete.*

[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

ผนวก ข

อนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศฉบับที่ 98
ว่าด้วยการปฏิบัติตามหลักการแห่งสิทธิในการรวมตัวกันและการร่วมเจรจาต่อรอง

อนุสัญญาฉบับที่ 98 ว่าด้วยการปฏิบัติตามหลักการแห่งสิทธิ
ในการรวมตัวกันและการร่วมเจรจาต่อรอง

ที่ประชุมใหญ่องค์การแรงงานระหว่างประเทศ

ซึ่งคณะประศาสน์การของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ จัดให้มีการประชุมขึ้น ณ นครเจนีวา ได้
ประชุมกันเป็นสมัยที่ 32 เมื่อวันที่ 8 มิถุนายน พ.ศ. 2492

โดยมีมติรับรองข้อเสนอบางประการเกี่ยวกับการปฏิบัติตามหลักการแห่งสิทธิในการจัดตั้ง
องค์กรและการร่วมเจรจาต่อรอง ซึ่งเป็นวาระที่ 4 ของระเบียบวาระการประชุมและโดยข้อกำหนด
ว่าข้อเสนอเหล่านี้ ต้องอยู่ในรูปของอนุสัญญาระหว่างประเทศ

ได้รับรองอนุสัญญาต่อไปนี้ ซึ่งเรียกว่า อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิในการจัดตั้งองค์กรและการ
ร่วมเจรจาต่อรอง พ.ศ. 2492 เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2492

มาตรา 1

1. ผู้ที่ได้รับการจ้างงานต้องได้รับการคุ้มครองอย่างเพียงพอจากการกระทำใดๆ ที่เป็นการ
เลือกปฏิบัติต่อสหภาพแรงงานในการจ้างงานของตน
2. การคุ้มครองเช่นที่ว่่านั้นจะต้องนำเอาไปปฏิบัติเป็นพิเศษยิ่งขึ้นต่อการกระทำที่
 - (ก) ทำให้ของผู้ที่ได้รับการจ้างงานต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขผู้ที่ได้รับการจ้างงานต้อง
ไม่เข้าร่วมสหภาพแรงงาน หรือต้องสละการเป็นสมาชิกของสหภาพแรงงาน
 - (ข) เป็นเหตุไล่ออกจากงานหรือมีอคติต่อผู้ที่ได้รับการจ้างงานโดยเหตุผลของการ
เป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน หรือเพราะเข้าร่วมในกิจกรรมของสหภาพแรงงานนอกเวลาทำงาน
หรือแม้แต่ภายในเวลาทำงานตามความยินยอมของนายจ้าง

มาตรา 2

1. องค์กรของผู้ที่ได้รับการจ้างงานและนายจ้างต้องได้รับการคุ้มครองอย่างเพียงพอจาก
การกระทำใดๆ ที่แทรกแซงโดยกันและกัน หรือตัวแทนหรือสมาชิกของกันและกัน ในการก่อตั้ง
องค์กร ในการปฏิบัติหน้าที่ หรือในการบริหาร
2. โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การกระทำซึ่งมุ่งส่งเสริมการก่อตั้งองค์กรของผู้ที่ได้รับการจ้างงาน
ภายใต้การควบคุมของนายจ้างหรือองค์กรนายจ้าง หรือสนับสนุนองค์กรของผู้ที่ได้รับการจ้างงาน
โดยทางการเงินหรือโดยวิธีอื่นด้วยถ้าต้องการที่จะให้องค์กรของผู้ที่ได้รับการจ้างงานนั้น อยู่

ภายใต้การควบคุมของนายจ้างหรือองค์การของนายจ้างทั้งหมดนี้ ต้องถือว่าการกระทำเพื่อ
แทรกแซงตามความหมายของมาตรานี้

มาตรา 3

ต้องสร้างกลไกที่เหมาะสมต่อเงื่อนไขของประเทศขึ้นตามความจำเป็น เพื่อสนอง
วัตถุประสงค์ในการให้หลักประกันต่อความเคารพในสิทธิในการจัดตั้งองค์กร ตรงที่กำหนดไว้ใน
มาตราก่อนหน้านี้

มาตรา 4

ต้องดำเนินมาตรการที่เหมาะสมต่อเงื่อนไขของประเทศตามที่จำเป็น เพื่อสนับสนุนและ
ส่งเสริมให้มีการพัฒนาอย่างเต็มที่ และใช้ประโยชน์ของกลไกการเจรจาโดยสมัครใจระหว่าง
นายจ้างหรือองค์การนายจ้างและองค์การของผู้ที่ได้รับการจ้าง เพื่อให้ได้มาซึ่งกฎเกณฑ์ของ
เงื่อนไขและสภาพการจ้างงานในรูปของข้อตกลงร่วม

มาตรา 5

1. ขอบเขตของหลักประกันที่ให้ไว้ในอนุสัญญานี้ จะใช้บังคับกับกองกำลังทหารหรือ
ตำรวจ ก็โดยข้อบัญญัติของกฎหมาย หรือข้อบังคับแห่งชาติ

2. โดยที่เป็นการสอดคล้องตามหลักการที่กำหนดไว้ในวรรค 8 ของมาตรา 19 ของ
ธรรมนูญแห่งองค์การแรงงานระหว่างประเทศ การให้สัตยาบันต่ออนุสัญญานี้โดยรัฐสมาชิกต้อง
ไม่ถือว่ามีผลต่อกฎหมาย

คำชี้ขาด ประเพณีนิยม หรือข้อตกลงที่มีอยู่ โดยรวมถึงสมาชิกของกองกำลังทหารหรือ
ตำรวจได้รับประโยชน์จากสิทธิใดๆ อันได้รับจากหลักประกันของอนุสัญญานี้

มาตรา 6

อนุสัญญานี้ไม่ใช้บังคับกับข้าราชการซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการบริหารของรัฐ และต้องไม่
ถูกใช้ในทางที่เป็นอคติต่อสิทธิหรือสถานะของข้าราชการเหล่านี้ ไม่ว่าโดยวิธีการใด

มาตรา 7

การให้สัตยาบันอนุสัญญานี้อย่างเป็นทางการ จะต้องแจ้งให้ผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศทราบ เพื่อจดทะเบียน

มาตรา 8

1. อนุสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับใช้เมื่อพ้นสิบสองเดือนนับแต่วันที่การให้สัตยาบันของรัฐสมาชิกสองประเทศได้รับการจดทะเบียนไว้กับผู้อำนวยการใหญ่ของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศแล้ว
2. อนุสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับใช้เมื่อพ้นสิบสองเดือนนับแต่วันที่การให้สัตยาบันของรัฐสมาชิกสองประเทศได้รับการจดทะเบียนไว้กับผู้อำนวยการใหญ่แล้ว
3. หลังจากนั้น อนุสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับใช้สำหรับรัฐสมาชิกใดๆ เมื่อพ้นสิบสองเดือนนับแต่วันที่การให้สัตยาบันของตนได้รับการจดทะเบียนแล้ว

มาตรา 9

1. การแจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่ของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ ตามมาตรา 35 วรรค 2 ของธรรมนูญองค์การแรงงานระหว่างประเทศ จะต้องระบุถึง
 - (ก) ดินแดนซึ่งรัฐสมาชิกจะนำบทบัญญัติของอนุสัญญานี้มาใช้บังคับ โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขใดๆ
 - (ข) ดินแดนซึ่งรัฐสมาชิกจะนำบทบัญญัติของอนุสัญญานี้มาใช้บังคับ มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขพร้อมทั้งรายละเอียดของการเปลี่ยนแปลงแก้ไขดังกล่าว
 - (ค) ดินแดนซึ่งไม่อาจนำอนุสัญญานี้มาใช้บังคับได้ และสาเหตุที่ทำให้นำมาใช้บังคับไม่ได้
 - (ง) ดินแดนซึ่งรัฐสมาชิกยังตั้งข้อสงวนที่จะตัดสินใจ
2. สถานประกอบการที่อยู่ในดินแดนในข้อ (ก) และ (ข) ของวรรค 1 ของมาตรานี้ จะต้องถือเป็นส่วนสำคัญประกอบการให้สัตยาบัน และจะมีผลบังคับตามการให้สัตยาบัน
3. ในการประกาศครั้งต่อไป ในเวลาใดก็ตาม รัฐสมาชิกใดๆ อาจประกาศบอกเลิกข้อสงวนข้อ (ข) (ค) หรือ (ง) ของวรรค 1 ของมาตรานี้ที่ได้ทำไว้แต่ก่อนทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้

4. ในเวลาใดก็ตามซึ่งอนุสัญญากำหนดให้มีการบอกเลิกได้ตามบทบัญญัติมาตรา 16 รัฐสมาชิกนั้นจะแจ้งให้ผู้อำนวยความสะดวกการทราบถึงการประกาศเปลี่ยนแปลงข้อความใดๆ ที่ประกาศไว้ก่อน พร้อมทั้งแจ้งให้ทราบถึงสถานการณ์ปัจจุบันของดินแดนเช่นว่านั้น เท่าที่จะได้ระบุเจาะจงไว้ด้วย

มาตรา 10

1. เพื่อให้สอดคล้องกับอนุมาตรา 4 หรือ 5 ของมาตรา 35 ของธรรมนูญองค์การแรงงานระหว่างประเทศ การประกาศซึ่งแจ้งให้ผู้อำนวยความสะดวกใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ จะต้องระบุว่าบทบัญญัติของอนุสัญญาจะใช้บังคับภายในอาณาเขตของประเทศโดยปราศจากการแก้ไขหรือภายใต้การแก้ไขเปลี่ยนแปลงจะต้องแจ้งให้ทราบถึงรายละเอียดของการแก้ไขเปลี่ยนแปลงด้วย

2. รัฐสมาชิกหรือบรรดารัฐสมาชิก หรือหน่วยงานที่มีอำนาจรับผิดชอบกิจการระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องอาจจะประกาศเพิกถอนสิทธิการแก้ไขเพิ่มเติมซึ่งระบุไว้ในประกาศที่มีมาก่อน ซึ่งการเพิกถอนอาจจะกระทำเพียงบางส่วนหรือทั้งหมดก็ได้

3. รัฐสมาชิกหรือบรรดารัฐสมาชิก หรือหน่วยงานที่มีอำนาจรับผิดชอบกิจการระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องอันอนุสัญญานี้จำเป็นจะต้องเพิกถอนเนื่องมาจากบทบัญญัติของมาตรา 11 จะต้องแจ้งให้ผู้อำนวยความสะดวกใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศทราบถึงการประกาศเปลี่ยนแปลงแก้ไขที่มีมาก่อนและจะต้องแจ้งให้ทราบถึงสถานะปัจจุบันของการนำเอาอนุสัญญาไปบังคับใช้

มาตรา 11

1. รัฐสมาชิกซึ่งได้ให้สัตยาบันอนุสัญญานับนี้แล้วอาจบอกเลิกได้เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่ซึ่งอนุสัญญานับนี้มีผลบังคับใช้เป็นครั้งแรก โดยแจ้งต่อผู้อำนวยความสะดวกใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ เพื่อจดทะเบียนการบอกเลิกดังกล่าวจะไม่มีผลจนกว่าจะพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับจดทะเบียน

2. รัฐสมาชิกใดซึ่งได้ให้สัตยาบันอนุสัญญานับนี้ และซึ่งไม่ได้ใช้สิทธิในการบอกเลิกตามนัยแห่งมาตรานี้ภายในปีถัดไปเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาสิบปีตามความในวรรคก่อน จะต้องผูกพันต่อไปอีกเป็นระยะเวลาสิบปี และหลังจากนั้นอาจบอกเลิกอนุสัญญานับนี้ได้เมื่อสิ้นสุดแต่ละคาบของระยะเวลาสิบปีตามเงื่อนไขในมาตรานี้

มาตรา 12

1. ให้ผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศแจ้งแก่รัฐสมาชิกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศทุกประเทศทราบเกี่ยวกับการจดทะเบียน การให้สัตยาบัน และการบอกเลิกทั้งหลายที่รัฐสมาชิกขององค์การได้แจ้งไป

2. ในการแจ้งให้รัฐสมาชิกขององค์การทราบเกี่ยวกับการจดทะเบียน การให้สัตยาบันครั้งที่สองซึ่งได้แจ้งแก่ผู้อำนวยการใหญ่แล้วนั้น ให้ผู้อำนวยการใหญ่แสดงอย่างเด่นชัดแก่รัฐสมาชิกขององค์การได้ทราบถึงวันที่อนุสัญญาฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับใช้ด้วย

มาตรา 13

ให้ผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศแจ้งแก่เลขาธิการสหประชาชาติทราบเกี่ยวกับรายละเอียดอย่างสมบูรณ์ของการให้สัตยาบันและการบอกเลิกทั้งหลายที่ผู้อำนวยการใหญ่ได้รับจดทะเบียนตามบทบัญญัติของหลายมาตราก่อนหน้านี้ เพื่อจดทะเบียนตามมาตรา 102 ของกฎบัตรสหประชาชาติ

มาตรา 14

เมื่อใดก็ตามหากพิจารณาเห็นว่าจำเป็น ให้คณะประศาสน์การของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศเสนอรายงานเกี่ยวกับผลบังคับใช้ของอนุสัญญาฉบับนี้ต่อที่ประชุมใหญ่ และให้พิจารณาความเหมาะสมของการบรรจุเรื่องการแก้ไขอนุสัญญาฉบับนี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนเข้าไว้ในระเบียบวาระของการประชุมใหญ่

มาตรา 15

1. ถ้าที่ประชุมใหญ่รับรองอนุสัญญาฉบับใหม่ที่แก้ไขอนุสัญญาฉบับนี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน และถ้าอนุสัญญาฉบับใหม่ไม่ได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้

(ก) การให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับที่แก้ไขใหม่ของรัฐสมาชิกมีผลเป็นการบอกเลิกอนุสัญญาฉบับนี้โดยปริยายในทันทีที่อนุสัญญาฉบับที่แก้ไขใหม่มีผลบังคับใช้แล้ว โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติของมาตรา 11

(ข) แต่วันที่อนุสัญญาฉบับที่แก้ไขใหม่มีผลบังคับใช้ ให้การให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้ของรัฐสมาชิกต้องหยุดลง

2. ไม่ว่ากรณีใดๆ ให้อนุสัญญาฉบับนี้ยังคงมีผลบังคับใช้ตามแบบและเนื้อความเช่นเดิมสำหรับรัฐสมาชิกทั้งหลายซึ่งได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้แล้ว แต่ไม่ได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับที่แก้ไขใหม่

มาตรา 16

เนื้อหาของอนุสัญญาฉบับนี้ทั้งที่เป็นภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศสมีผลใช้บังคับเท่ากัน

วันที่อนุสัญญามีผลใช้บังคับ : 18 กรกฎาคม 2494